

Til stk. 3 bemærkes følgende:

Efter bestemmelserne i vejtilskudslovens § 7, stk. 3, litra a, kan der gives vejfondstilskud til tilvejebringelse af forskriftsmæssige belyningsanlæg for kørebaner, medens der i henhold til samme lovs § 2, stk. 1, ikke kan medtages udgifter til belyningsanlæg blandt de refusionsberettigede vejudgifter. Der kan således ikke opnås refusion af vedligeholdelses- og driftsudgifter af de belyningsanlæg, hvortil der gives vejfondstilskud, og hverken anlægs- eller driftsudgifter ved andre belyningsanlæg kan refunderes. Disse regler er af motorafgiftskommissionen (betænkning I, side 54-55) motiveret med vanskelighederne ved at udskille udgifterne ved belyningsanlæg til nytte for motortrafikken fra udgifterne ved belysning, der tilvejebringes af andre grunde. Ved fastsættelsen af byernes refusionsprocenter har der naturligvis været fuld klarhed over, at belyningsudgifter bortset fra de anlægsudgifter, hvortil der opnåedes vejfondstilskud, fuldt ud hvilede på byerne. Det følger af det angivne udgangspunkt, at vejfondstilskud til etablering af belyningsanlæg kun har været forudsat ydet, hvor motortrafikens interesse må siges at være alt overvejende, men ikke til belyningsanlæg, der også tjener andre formål, således at f. eks. belysning af selv stærkt trafikerede gader i byernes centrale dele normalt helt må være en almindelig kommunal opgave.

Bortset fra de vanskeligheder, der selvsagt er forbundet med at trække grænsen for de vejstrækninger, til hvis belysning der herefter eventuelt kan opnås vejfondstilskud, har det imidlertid vist sig vanskeligt at få gennemført belysningen, navnlig på visse hovedlandevejsstrækninger under amtsrådenes bestyrelse, fordi amtsrådene ingen refusion kan opnå af drifts- og vedligeholdelsesudgiften. Det har utvivlsomt været tanken bag de gældende regler, at primærkommunerne langs de pågældende hovedforbindelser ville have tilstrækkelig interesse i at påtage sig disse udgifter, når selve anlæggene blev tilvejebragt på vejfondsbasis, men det har adskillige steder været forbundet med vanskeligheder at formå primærkommunerne hertil, og Københavns amts sognerådsforening har rettet henvendelse til ministeriet om ændring i reglerne.

Da ministeriet må formene, at det er af overordentlig betydning for færdselssikkerheden, at der tilvejebringes effektiv belysning på hovedforbindelserne både igennem byerne og deres forstæder samt på andre steder, hvor færdselsforholdene taler derfor, og da man endvidere må erkende, at belysning ikke alene på motorveje, men også på visse andre hovedlandevejsstrækninger med stærk, gen-

nemgående trafik, kun i begrænset omfang er sammenhængende med de almindelige kommunale belyningsopgaver, har man fundet det rimeligt, at der åbnes mulighed for ministeren til at tillade, at belyningsudgifter vedrørende hovedlandeveje kan medtages blandt de regnskabsmæssige udgifter. Det bør dog kun være en effektiv belysning, der kan opnå refusion, hvorfor tilladelsen, ligesom tilfældet er med vejfondstilskuddene, bør være betinget af, at belysningen er forskriftsmæssigt indrettet. De her omtalte regler må i øvrigt til dels siges at være en konsekvens af bestemmelsen i nærværende forslags § 1, stk. 1, sammenholdt med § 3, stk. 2, idet sådanne anlæg, når de er etableret i henhold til førstnævnte bestemmelse, i medfør af sidstnævnte skal overtages af vedkommende kommunale vejbestyrelse. Forslaget går dog noget herudover, idet det også muliggør medtagelse af drifts- og vedligeholdelsesudgifter vedrørende tidligere etablerede, forskriftsmæssige belyningsanlæg og mindre anlægsforanstaltninger vedrørende sådanne under de regnskabsmæssige vejudgifter. Det tilføjes, at udgifter til belysning af motorveje forudsættes at kunne medtages under de i nærværende forslags § 1, stk. 3, omhandlede udgifter.

Til § 8.

Ved lovens ikrafttræden er som omtalt i bemærkningerne til § 1 en række vejstrækninger allerede optaget i vejregisteret som hovedlandeveje.

Da optagelse i vejregisteret i henhold til § 1, jfr. § 8, i vejbestyrelsesloven (lov nr. 95 af 29. marts 1957) er en betingelse for, at en vej kan anses for offentlig, foreslås det, at alle veje, der efter denne lov anlægges eller klassificeres som hovedlandeveje, optages i vejregisteret. Det samme gælder de motorvejs- og broforbindelser, som inden lovens ikrafttræden er bestemt ved en række nærmere angivne love.

Det følger af vejbestyrelsesloven og de i henhold til denne udsendte cirkulærer, at vejbestyrelserne for de enkelte veje skal angives i vejregisteret, og da bestyrelsesforholdet for hovedlandeveje er afhængigt af, om disse veje er udbygget som motorveje, foreslås det, at bemærkning herom optages i vejregisteret.

Det følger af forslaget § 12, at der i vejregisteret også skal foretages notat om nedlæggelse af hovedlandeveje eller strækninger af hovedlandeveje.

Til § 9.

Den fornødne hjemmel til foretagelse af ekspropriationer til de i nærværende lov omhandlede anlæg indeholdes i vejbestyrelseslovens kap. II, jfr. § 32. Vejbestyrelsesloven indeholder i § 31 mulighed